

Op de derde dag was er een bruiloft in Kana, in Galilea.

De moeder van Jezus was er, en ook Jezus en zijn leerlingen waren op de bruiloft uitgenodigd.

Toen de wijn bijna op was, zei de moeder van Jezus tegen hem:

'Ze hebben geen wijn meer.'

'Wat wilt u van me?' zei Jezus.

'Mijn uur is nog niet gekomen.'

Daarop sprak zijn moeder de bedienden aan:

'Doe maar wat hij jullie zegt, wat het ook is.'

Nu stonden daar voor het Joodse reinigingsritueel

zes stenen watervaten,

elk met een inhoud van twee à drie metrete.

Jezus zei tegen de bedienden:

'Vul de vaten met water.'

Ze vulden ze tot de rand.

Toen zei hij:

'Schep er nu wat uit,

en breng dat naar de ceremoniemeester.'

Dat deden ze.

En toen de ceremoniemeester het water dat wijn geworden was, proefde

– hij wist niet waar die vandaan kwam,

maar de bedienden die het water geschept

hadden wisten het wel –

riep hij de bruidegom

en zei tegen hem:

'Iedereen zet zijn gasten eerst

de goede wijn voor

en als ze dronken zijn de minder goede.

Maar u hebt de beste wijn tot nu bewaard!'

Dit heeft Jezus in Kana, in Galilea, gedaan

als eerste wonderteken;

hij toonde zo zijn grootheid

en zijn leerlingen geloofden in hem.

Johannes 2, 1-11

Nadat hij Jezus in het eerste hoofdstuk van zijn evangelie heeft voorgesteld, vertelt Johannes in het Kanaverhaal in welke omstandigheden Jezus heeft geleefd.

De eerste woorden zetten meteen de toon: *de derde dag*. Dat is de dag van God, de dag van de verrijzenis, de dag van het leven. Jezus brengt leven.

De *bruiloft* is een beeld voor het koninkrijk van God. Daar hoort *wijn* bij, beeld van heil en toekomst. Maar ... *ze hebben geen wijn meer*. Het feest is verstoord, het koninkrijk van God gebeurt niet.

Hoe komt dat? Dat vertellen de *zes stenen watervaten, elk met een inhoud van twee à drie metrete* (80 à 120 liter), nodig voor *het Joodse reinigingsritueel*. De vaten zijn leeg. Mensen moesten zich reinigen om aan het feest te kunnen deelnemen. Dat gebeurde onder de druk van een zeer wettische interpretatie van de Thora. Reinheidswetten bepaalden wanneer iemand rein of onrein was en dus of men een zondaar was of niet. Vandaar die reinigingsrituelen. Zo lazen o.a. sommige schriftgeleerden en farizeeën in Jezus' tijd de Thora. Een last op de schouders van mensen. Maar dat is niet wat de Thora bedoelde te zijn: een aanwijzing om het samenleven van mensen met elkaar en met God in goede banen te leiden. In die weinig feestelijke situatie leefde Jezus.

De moeder van Jezus merkt het probleem op. Ze spreekt dienaars aan: '*doe maar wat hij jullie zegt, wat het ook is.*' Op vraag van Jezus vullen ze de vaten met water, *tot de rand*. Jezus is immers *niet gekomen om de Wet (Thora) of de Profeten af te schaffen, maar om ze tot vervulling te*

brengen. (Mt. 5, 17) Het leven moet weer '*tot de rand*' vervuld worden met liefde (beeld van de bruiloft). De uitgeholde Thora moet opnieuw haar oorspronkelijke inhoud en bedoeling krijgen. Daar zijn dienaars voor nodig, naar het model van *de dienaar van Jahweh*: mensen die niet roepen of schreeuwen, die het geknakte riet niet breken en de kwijnende vlam niet doven. Zulke dienaars zijn een licht voor andere mensen (Jes. 42, 1-7).

De ceremoniemeester (de organisator van de mislukte bruiloft) is verbaasd. In zijn antwoord aan de bruidegom (ook een beeld voor Jezus) slaat hij wel de spijker op de kop: Jezus is gekomen om de zaken om te keren. Niet de letter van een uitgeholde wet telt, maar het welzijn van de mensen. Dat is het koninkrijk van God. Zo schenkt Jezus *de beste wijn*, leven in al zijn volheid '*op de derde dag*'.

De moeder van Jezus zegt ook vandaag: '*Doe maar wat hij jullie zegt, wat het ook is.*' Ze roept mensen / ons op om dienaars te zijn van Gods koninkrijk. De lege vaten van het leven moeten gevuld worden met wat mensen gelukkig maakt: liefde, barmhartigheid en gerechtigheid. Liefde is het belangrijkste. Ze is eigen aan God zelf, die van ons houdt en ons oproept elkaar lief te hebben. Barmhartigheid is die levenshouding die niemand veroordeelt en uitsluit als 'onrein', maar die ons precies samenbrengt in een bestendige zorg voor elkaar. Gerechtigheid laat elke mens tot zijn recht komen in rechtvaardige sociale verhoudingen, die niemand uitsluiten.

Mensen hebben *de beste wijn* nodig, verbondenheid die leven geeft. Echte dienaars zorgen er voor.

*In het Licht
van Gods Woord*

Maria,
gij roept ons op
om te doen wat Jezus zegt.

Gij roept ons op
om zijn levenswijze te volgen
van liefde, barmhartigheid
en gerechtigheid.

Wij willen echte dienaars zijn,
die niet oordelen en veroordelen,
maar die het leven dienen,
zodat het 'goed' kan zijn voor iedereen.

Leer ons naar de wereld en de mensen
te kijken met uw aandachtige ogen,
zodat wij zien wat er nodig is.

Leer ons te leven,
zoals gij het aan Jezus geleerd hebt
vanuit uw moederlijke zorg.

Amen.

*Doe maar
wat Hij jullie zegt*